Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ret. Ad quē enī adtendens imitatus est. ut sic
honoraret dm̄. ad patrē uel ad matrē. Sed illi
magis inuriauerunt dm̄, prantus beneficiis.
Num ad frēm adtendit. Etiā ipse inuriauit.
Pinde ex se ipso hoc bonū inuenit. Qui g tanto
honore dignus erat. quid patitur: Interimit.
Qualitē autē etiā aliud testimonium consecutus est.
quod eū iustus. dicit ignis descendisse. et assimi
sisse hostias eius. In abel inquit in spectat. et in hostiis
eius. In sororū autē lingua habet et ignuit eū. et
in uerbis et in opib' eius testificat' sit de iustitia. Et
eū eū iuderet, ppter se extinctū. nec dū ei retribu
it. sed ad huc sic dimisit. Hunc autē res ñ tales s;
quomodo inquit. Qui enī et exempla multa ha
bent et hortationes atq; consolationes dere multa et
signa et miracula facta. Pinde illud erat uera
fides. Que enī miracula ille iudit. ut crederet.
qua erit ado aliqua retributio bonq. Nonne ex
fide sola habuit. hanc iuritem. Quidem et, ppte
rea mortuus ad huc loquitur: He in multam eos
desperationē ad ducere et. ostendit eū ex parte pfruc
tū retributione. Quomodo. speculatio quippe ei
multa est et ad huc loquit. hoc ē interemit qui
dem eū. s; non eū eo interemit eius glam. atq; me
moriam. Non est ille mortuus. g nec uos morie
mini. Quanto enī quis acerbiora passus fuerit.